

Sygn. akt II K 219/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Piotrowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu: M. G.

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 18 czerwca 2021 r., 27 sierpnia 2021 r., 15 października 2021 r. i 17 grudnia 2021 r. sprawy karnej

D. W. (1), syna T. i R. z domu S., urodzonego (...) w G., pesel (...), karanego

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 11 listopada 2020 r. ok. godz. 4.50 w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia lawety typu (...) o numerze rejestracyjnym (...) o numerze ramy (...) wraz ze stelażem metalowym oraz banerem reklamowym o łącznej wartości 5000 zł na szkodę A. i A. B. (1) przy czym czynu zarzucanego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 30.10.18r. do dnia 28.04.19r. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 890/17 z dnia 28.12.17r. za przestępstwo określone w art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

2. w okresie od 31 października 2020r. do dnia 03 listopada 2020r. w G. przy ul. (...) , działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami , dokonał włamania w nieustalony sposób, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki A. R. o numerach rejestracyjnych (...) o raz numerze VIN (...), rocznik 2004r., wartości 9000 zł oraz zaboru z jego wnętrza radia samochodowego o wartości 1000 zł, akumulatora o wartości 300 zł, koła zapasowego oraz 2 kompletnych kół o wartości 600 zł, lewarka o wartości 100 zł, skrzynki z kluczami o wartości 400 zł, małego kompresora powietrza o wartości 200 zł, trójkąta ostrzegawczego o wartości 50 zł oraz różnego rodzaju części do naprawy samochodu o wartości 400 zł, czyli mienia o łącznej wartości 3050zł na szkodę obywatela Ukrainy P. P. oraz dokonał uszkodzenia wymienionego pojazdu poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, uszkodzenia gniazda stacyjki oraz uszkodzenia pokrywy bagażnika powodując straty o wartości 5.200 zł na szkodę obywatela Ukrainy P. P. przy czym czynu zarzucanego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 30.10.18r. do dnia 28.04.19r. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 890/17 z dnia 28.12.17r. za przestępstwo określone w art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk

tj. o czyn z art. 279§1 kk i 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk

oraz

W. M., syna M. i T. z domu M., urodzonego (...) w G., pesel (...), karanego

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 11 listopada 2020r. ok. godz. 4.50 w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia lawety typu (...) o numerze rejestracyjnym (...) o numerze ramy (...) wraz ze stelażem metalowym oraz banerem reklamowym o łącznej wartości 5000 zł na szkodę A. i A. B. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk

2. w okresie od 31 października 2020r. do dnia 03 listopada 2020r. w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, dokonał włamania w nieustalony sposób, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki A. R. o numerach rejestracyjnych (...) o raz numerze VIN (...), rocznik 2004r., wartości 9000 zł oraz zaboru z jego wnętrza radia samochodowego o wartości 1000 zł, akumulatora o wartości 300 zł, koła zapasowego oraz 2 kompletnych kół o wartości 600 zł, lewarka o wartości 100 zł, skrzynki z kluczami o wartości 400 zł, małego kompresora powietrza o wartości 200 zł, trójkąta ostrzegawczego o wartości 50 zł oraz różnego rodzaju części do naprawy samochodu o wartości 400 zł, czyli mienia o łącznej wartości 3050zł na szkodę obywatela Ukrainy P. P. oraz dokonał uszkodzenia wymienionego pojazdu poprzez wybite szyby w prawych przednich drzwiach, uszkodzenia gniazda stacyjki oraz uszkodzenia pokrywy bagażnika powodując straty o wartości 5.200 zł na szkodę obywatela Ukrainy P. P.

tj. o czyn z art. 279§1 kk i 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

ORZEKA:

1. Oskarżonego **D. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że działał wspólnie i w porozumieniu z W. M., tj. przestępstwa z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za czyn ten na mocy art. 278§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego **D. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że działał wspólnie i w porozumieniu z W. M. tj. przestępstwa z art. 279§1 kk i art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i za czyn w myśl art. 11 § 3 kk na mocy art. 279 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Na mocy art. 85 § 1 kk i 86 §1 kk orzeczone w punktach 1 i 2 wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu **D. W. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. Oskarżonego **W. M.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że działał wspólnie i w porozumieniu z D. W. (1), tj. przestępstwa z art. 278§1 kk i za czyn ten na mocy art. 278 § 1 kk skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. Oskarżonego **W. M.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że działał wspólnie i w porozumieniu z D. W. (1) tj. przestępstwa z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za czyn ten w myśl art. 11 § 3 kk na mocy art. 279 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

6. Na mocy art. 85§1 kk i 86§1 kk orzeczone w punktach 3 i 4 wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu **W. M.** karę łączną 1 (jednego roku) i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

7. Na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonych **D. W. (1) i W. M.** solidarnie na rzecz:

- A. i A. B. (1) - 1000 zł (jeden tysiąc złotych),

- P. P. - 8 250 zł (osiem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych),

tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem.

8. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M. kwotę 672 zł (sześćset siedemdziesiąt dwa złote) plus należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu W. M. z urzędu.

9. Zwalnia oskarżonych od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 219/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. W. (1),	w okresie od 31 października 2020r. do dnia 03 listopada 2020r. w G. przy ul. (...),	

działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. , dokonał włamania w nieustalony sposób, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki A. R. o numerach rejestracyjnych (...) o raz numerze VIN (...), rocznik 2004r., wartości 9000 zł oraz zaboru z jego wnętrza radia samochodowego o wartości 1000 zł, akumulatora o wartości 300 zł, koła zapasowego oraz 2 kompletnych kół o wartości 600 zł, lewarka o wartości 100 zł, skrzynki z kluczami o wartości 400 zł, małego kompresora powietrza o wartości 200 zł, trójkąta ostrzegawczego o wartości 50 zł oraz różnego rodzaju części do naprawy samochodu o wartości 400 zł, czyli mienia o łącznej wartości 3050zł na szkodę obywatela Ukrainy P. P. oraz dokonał uszkodzenia wymienionego pojazdu poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, uszkodzenia gniazda stacyjki oraz uszkodzenia pokrywy bagażnika powodując straty o wartości 5.200 zł na szkodę obywatela Ukrainy P. P. przy czym czynu zarzucanego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 30.10.18r. do dnia 28.04.19r. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 890/17

		<p>z dnia 28.12.17r. za przestępstwo określone w art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk</p> <p><i>tj. czyn z art. 279§1 kk i 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk</i></p>	
1.1.1.	W. M.	<p>w okresie od 31 października 2020r. do dnia 03 listopada 2020r. w G. przy ul. (...) , działając wspólnie i w porozumieniu z D. W. (1) , dokonał włamania w nieustalony sposób, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki A. R. o numerach rejestracyjnych (...) o raz numerze VIN (...), rocznik 2004r., wartości 9000 zł oraz zaboru z jego wnętrza radia samochodowego o wartości 1000 zł, akumulatora o wartości 300 zł, koła zapasowego oraz 2 kompletnych kół o wartości 600 zł, lewarka o wartości 100 zł, skrzynki z kluczami o wartości 400 zł, małego kompresora powietrza o wartości 200 zł, trójkąta ostrzegawczego o wartości 50 zł oraz różnego rodzaju części do naprawy samochodu o wartości 400 zł, czyli mienia o łącznej wartości 3050zł na szkodę obywatela Ukrainy P. P. oraz dokonał uszkodzenia wymienionego pojazdu poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, uszkodzenia</p>	

		<p>gniazda stacyjki oraz uszkodzenia pokrywy bagażnika powodując straty o wartości 5.200 zł na szkodę obywatela Ukrainy P. P.</p> <p>tj. czyn z art. 279§1 kk i 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>P. P., obywatel Ukrainy, jest właścicielem samochodu osobowego marki A. R. o nr rej. (...) i numerze VIN (...), rocznik 2004r., wartości 9000 zł. Samochód ten stał zaparkowany i zamknięty na klucz przed posesją na ul. (...) w G.. W tym czasie jego właściciel przebywał na terenie Ukrainy. Pokrzywdzony do Polski wrócił 31 października 2020 r. i wówczas samochód jeszcze stał w miejscu, w którym go pozostawił, zaś 3 listopada 2020 r. już go nie było. Samochód nie był zdolny do jazdy, ale z zewnątrz wyglądał dobrze i nie był zniszczony.</p>	<p>zeznania pokrzywdzonego P. P.</p>	<p>35-36, 58-59, 77-78, 116-117</p>	
<p>W. M. i D. W. (1) znajdują się prywatnie, razem siedzieli również w zakładzie karnym. Oskarżeni zauważyli pojazd należący do P. P. i postanowili go ukraść. Mężczyźni włamali się do pojazdu A.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego D. W. (1)</p>	<p>33-34, 74-75, 159-160, 209v-210</p>	

<p>R., po czym dokonali kradzieży znajdujących się w nim przedmiotów to jest radia samochodowego o wartości 1000 zł, akumulatora o wartości 300 zł, koła zapasowego oraz 2 kompletnych kół o wartości 600 zł, lewarka o wartości 100 zł, skrzynki z kluczami o wartości 400 zł, małego kompresora powietrza o wartości 200 zł, trójkąta ostrzegawczego o wartości 50 zł oraz różnego rodzaju części do naprawy samochodu o wartości 400 zł, czyli mienia o łącznej wartości 3050zł.</p> <p>W trakcie włamania dokonano uszkodzeń w postaci wybicia szyby w prawych przednich drzwiach, uszkodzenia gniazda stacyjki oraz uszkodzenia pokrywy bagażnika powodując straty o wartości 5.200 zł.</p> <p>Następnie D. W. (1) za pomocą linki podczepił A. R. do swojego samochodu, po czym oskarżeni wspólnie odholowali go na ulicę (...). Po kilku dniach, podjechali ponownie i przy pomocy skradzionej w dniu 11 listopada 2020 r. lawety, zaprowadzili samochód do mechanika za W..</p>			
<p>wyjaśnienia oskarżonego W. M.</p>	<p>165-166v, 238-239</p>		
<p>notatki urzędowe</p>	<p>42-43, 72, 76</p>		

protokół oględzin rzeczy z dokumentacją fotograficzną	44-57		
<p>To właśnie oskarżony D. W. (1) skontaktował się z mechanikiem D. W. (2) poprzez aplikację M.. Zapytał czy może przywieźć do naprawy samochód A. R., bo ten ma problemy z odpalaniem. W dniu 19 listopada 2020 r. oskarżony podstawił samochód do naprawy tłumacząc, że nie ma do niego kluczyka. Mechanik nie podjął się naprawy, gdyż nabrał podejrzeń co do pochodzenia samochodu widząc uszkodzenia szyby i pokrywy bagażnika. Oskarżony D. W. (1) zaproponował ponadto S. W. zakup narzędzi budowlanych lub lawety. Wyłącznie oskarżony D. W. (1) kontaktował się ze S. W. w kwestii samochodu A. R.. Mechanik liczył na to, że oskarżony D. W. (1) zrezygnuje i sam zabierze auto spod jego posesji.</p> <p>Pokrzywdzony P. P. ostatecznie odzyskał skradziony pojazd jednak nie odzyskał mienia, które się w nim znajdowało a zostało przez oskarżonych skradzione.</p>	zeznania świadka S. W.	80-81, 84, 210-210v	
pokwitowania	62, 79		
1.1.2.	D. W. (1)	W dniu 11 listopada 2020 r. ok. godz. 4.50 w G. przy ul. (...) działając	

		<p>wspólnie i w porozumieniu z W. M., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia lawety typu (...) o numerze rejestracyjnym (...) o numerze ramy (...) wraz ze stelażem metalowym oraz banerem reklamowym o łącznej wartości 5000 zł na szkodę A. i A. B. (1) przy czym czynu zarzucanego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 30.10.18r. do dnia 28.04.19r. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 890/17 z dnia 28.12.17r. za przestępstwo określone w art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk</p> <p><i>tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk</i></p>	
1.1.2	W. M.	<p>W dniu 11 listopada 2020 r. ok. godz. 4.50 w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. W. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia lawety typu (...) o numerze rejestracyjnym (...) o numerze ramy (...) wraz ze stelażem metalowym oraz banerem reklamowym o łącznej wartości 5000 zł na szkodę A. i A. B. (1)</p> <p><i>tj. o czyn z art. 278§1 kk</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Kilka dni po dokonaniu kradzieży z włamaniem do samochodu A. R., oskarżeni postanowili dokonać kradzieży lawety typu (...) o numerze rejestracyjnym (...) o numerze ramy (...), która wraz ze stelażem i banerem reklamowym stała nieopodal firmy ogrodniczej należącej do A. i A. B. (1) na ul. (...) w G.. Mężczyźni w dniu 11 listopada 2020 r. około godziny 4:40 podjechali samochodem A. R. koloru ciemnego należącym do D. W. (1), zamocowali lawetę do niego, po czym odjechali w kierunku ul. (...).</p> <p>Laweta i jej elementy zostały odnalezione nieopodal działek ROD przy ul. (...) oraz ul. (...).</p> <p>Pokrzywdzeni odzyskali skradzione mienie, poza banerem reklamowym o wartości 1000 zł.</p>	<p>zeznania świadka A. B. (2)</p>	<p>2-3v, 155-156</p>	
<p>monitoring wraz z protokołem oględzin</p>	<p>6-7v, 14</p>		
<p>protokoły oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>16-23</p>		
<p>zeznania świadka A. B. (1)</p>	<p>24-25</p>		
<p>pokwitowanie</p>	<p>28</p>		
<p>wyjaśnienia oskarżonego D. W. (1)</p>	<p>34-34v</p>		

notatki urzędowe	29-30, 108		
protokół odtworzenia utrwalonego zapisu wraz z dokumentacją fotograficzną	85-94, 95-103		
wyjaśnienia oskarżonego W. M.	165-166v		
Oskarżeni byli wielokrotnie karani sędownie w przeważającej mierze za przestępstwa przeciwko mieniu.	karta karna D. W. (1)	113-114	
karta karna W. M.	147		
odpisy wyroków	107, 109-110, 123-131, 148-150		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	D. W. (1)	jak w punktach 2 i 5 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodniony sąd uznał, jakoby samochód A. R. w chwili jego kradzieży był "na złom" a także że oskarżony nic z niego nie wziął.	wyjaśnienia oskarżonego D. W. (1)	33-34, 74-75, 143-144	

Za nieudowodnioną należało uznać również okoliczność, jakoby D. W. (1) nic nie wiedział o tym, że holując ten samochód dokonuje kradzieży włamaniem a jedynie pomaga koledze w przewiezieniu zakupionego przez niego samochodu do mechanika.			
wyjaśnienia oskarżonego W. M.	165-166v, 238-239		
1.2.2.	D. W. (1), W. M.	jak w punktach 1 i 4 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodnione uznał Sąd, jakoby oskarżony nie wtajemniczył kolegi w swój przestępczy plan a w konsekwencji D. W. (1) nie był świadomy tego, że bierze udział w kradzieży lawety a jedynie pomaga koledze, który ją kupił, w jej przewiezieniu.	wyjaśnienia oskarżonego D. W. (1)	143-144	
wyjaśnienia W. M.	165-166v, 238-239		
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	zeznania pokrzywdzonego P. P.	zeznania były w całości wiarygodne, albowiem były spójne, jasne, konsekwentne i szczerze. Ponadto pokrzywdzony nie miałby najmniejszego interesu aby zeznawać niezgodnie z prawdą, nie znał oskarżonych, dlatego też Sąd oparł się w całości na jego zeznaniach ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie.	
wyjaśnienia oskarżonego D. W. (1)	sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego D. W. (1) tylko w niewielkiej części, w której pokrywały się one z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. W konsekwencji sąd dał wiarę oskarżonemu w zakresie w którym, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Należy zauważyć, że postawa oskarżonego w toku procesu uległa radykalnej zmianie. Początkowo oskarżony przyznał się w całości do popełnienia zarzucanych mu czynów i wziął na siebie całą winę, wskazując że drugi ze sprawców nie miał pojęcia o tym, że dokonuje przestępstwa. Wyjaśnienia o takiej treści złożone zostały przez oskarżonego dwukrotnie. Dopiero w kocowej fazie postępowania przygotowawczego oraz		

	<p>w postępowaniu przed sądem D. W. (1) zmienił swoje wyjaśnienia wskazując, że to on nie miał żadnej wiedzy o kradzieży z włamaniem a jedynie pomagał koledze w przewiezieniu zepsutego samochodu, co do którego miał być przekonany, że jest własnością W. M.. Dlatego też należało z dużą ostrożnością podejść do wyjaśnień oskarżonego i jedynie w niewielkim zakresie dać im wiarę.</p> <p>W pozostałym zaś zakresie sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego jako niewiarygodne, zaś przyczyny takiej oceny zostaną wskazane w dalszej części uzasadnienia.</p>	
wyjaśnienia oskarżonego W. M.	wyjaśnienia drugiego z oskarżonych również tylko w pewnym stopniu mogły być podstawą czynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Oskarżony wprawdzie przyznał się w całości do jego popełnienia i podał okoliczności mu towarzyszące, jednak w świetle pozostałego wiarygodnego materiału dowodowego a także rozbieżności z wyjaśnieniami D. W. (1), należało uznać, że tylko w wąskim zakresie polegają one na prawdzie, a mianowicie w zakresie przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu to jest włamania	

	<p>do samochodu A. R. i kradzieży zarówno samochodu jak i mienia w nim się znajdującego oraz zniszczenia elementów karoserii, szyby czy też stacyjki.</p> <p>W pozostałym zaś zakresie sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego jako niewiarygodne, zaś przyczyny takiej oceny zostaną wskazane w dalszej części uzasadnienia.</p>	
notatki urzędowe	<p>sporządzone przez upoważnionych funkcjonariuszy, zawierające uwagi dotyczące ustaleń poczynionych w toku czynności wyjaśniających bądź operacyjnych prowadzonych w niniejszej sprawie, niekwestionowana przez nikogo.</p>	
protokół oględzin rzeczy z dokumentacją fotograficzną	<p>dokument urzędowy, sporządzony przez upoważnionego funkcjonariusza policji zgodnie z obowiązującymi przepisami, w odpowiedniej formie, niekwestionowany przez strony.</p>	
zeznania świadka S. W.	<p>zeznania te były w pełni wiarygodne, albowiem były jasne, szczere, spontaniczne i konsekwentne. Świadek w rzeczowy sposób opisał swoją dotychczasową znajomość i relacje z</p>	

	<p>oskarżonym D. W. (1), wskazując że dokonywał dla niego wcześniej napraw samochodów. Świadek szczerze wskazał, że samochód, który podstawił mu do naprawy D. W. (1) wydał mu się podejrzany i dlatego nie podjął się jego naprawy. Jednocześnie świadek przekonująco podał, że nie chciał wchodzić w konflikt z oskarżonym, bo do pewnego stopnia się go obawiał. Za wiarygodne również należało uznać depozycje tego świadka, zgodnie z którymi oskarżony D. W. (1) proponował mu nabycie elektronarzędzi czy też lawety. Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować te zeznania, mężczyźni nie pozostawali w konflikcie a świadek nie miał podstaw, aby zeznawać niezgodnie z prawdą szczególnie w sytuacji, gdy obawiał się oskarżonego. Dlatego też jego zeznania zostały w całości wzięte pod uwagę podczas ustalania stanu faktycznego.</p>	
pokwitowania	dokumenty sporządzone własnoręcznie przez pokrzywdzonego, stwierdzające odbiór przez P. P. skradzionego samochodu, którego to faktu nikt nie kwestionował	
1.1.2	zeznania świadka A. B. (2)	zeznania pokrzywdzonej były w całości wiarygodne, albowiem były spójne,

		<p>jasne, konsekwentne i szczerze. Znajdowały ponadto potwierdzenie w pozostałych dowodach w tym nagraniach z monitoringu czy też wyjaśnieniach samych oskarżonych. Ponadto pokrzywdzona nie miałaby najmniejszego interesu aby zeznawać niezgodnie z prawdą, nie znała oskarżonych, dlatego też Sąd oparł się w całości na jej zeznaniach ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie.</p>
monitoring wraz z protokołem oględzin	dowód niekwestionowany przez żadną ze stron, stanowiący graficzne utrwalenie przebiegu zdarzenia	
protokoły oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną	sporządzone przez upoważnionych funkcjonariuszy Policji, zgodnie z obowiązującymi przepisami, niekwestionowany przez żadną ze stron	
zeznania świadka A. B. (1)	wiarygodne z tych samych względów co zeznania A. B. (2)	
pokwitowanie	dokument sporządzony własnoręcznie przez pokrzywdzonego, stwierdzający odbiór przez pokrzywdzonych skradzionej lawety i stelaża, którego to faktu nikt nie kwestionował	
wyjaśnienia oskarżonego D. W. (1)	ich wiarygodność została omówiona szczegółowo w	

	punkcie 1.1.1 niniejszego uzasadnienia i analogicznie oceniono te wyjaśnienia w odniesieniu do drugiego z zarzucanych oskarżonemu czynów.		
notatki urzędowe	sporządzone przez upoważnionych funkcjonariuszy, zawierające uwagi dotyczące ustaleń poczynionych w toku czynności wyjaśniających bądź operacyjnych prowadzonych w niniejszej sprawie, niekwestionowana przez nikogo		
protokół odtworzenia utrwalonego zapisu wraz z dokumentacją fotograficzną	sporządzone przez upoważnionych funkcjonariuszy Policji, zgodnie z obowiązującymi przepisami, niekwestionowany przez żadną ze stron		
wyjaśnienia oskarżonego W. M.	ich wiarygodność została omówiona szczegółowo w punkcie 1.1.1 niniejszego uzasadnienia i analogicznie oceniono te wyjaśnienia w odniesieniu do drugiego z zarzucanych oskarżonemu czynów.		
1.1.2	karta karna D. W. (1)	dokument urzędowy, niekwestionowany przez strony	
karta karna W. M.	dokument urzędowy, niekwestionowany przez strony		

odpisy wyroków	dokumenty urzędowe, niekwestionowane przez strony		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego D. W. (1)	<p>Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego D. W. (1) w przeważającej części jako niewiarygodne. Oskarżony wprawdzie początkowo przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszernie wyjaśnienia. Nie kwestionował w nich swojego udziału, wręcz wziął całą odpowiedzialność wyłącznie na siebie wskazując, że "kolega" mu jedynie pomagał i nie był świadomy tego, że uczestniczy w przestępstwie.</p> <p>W ocenie sądu wyjaśnienia te nie wytrzymały konfrontacji z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie oraz zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Oskarżony początkowo twierdził, że kolega, którym jak się później okazało był W. M., jedynie pomagał mu</p>	

przewieźć samochód do mechanika. Jednak drugi z oskarżonych w swoich wyjaśnieniach wskazywał coś zupełnie przeciwnego, że to D. W. (1) nie był świadomy tego, że dokonuje kradzieży samochodu i był przekonany, że samochód jest własnością kolegi.

Powyższe sprzeczności w powiązaniu z analizą pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym z zeznaniami świadka S. W., który jednoznacznie wskazał, że to D. W. (1) kontaktował się z nim w sprawie skradzionego samochodu, wskazują, że oskarżony miał pełną wiedzę i świadomość tego, że dokonuje kradzieży z włamaniem i zniszczenia mienia a nie tylko pomaga koledze przewieźć "jego" samochód do mechanika. W ocenie Sądu wersja prezentowana w ostatniej fazie postępowania przez D. W. jest całkowicie niewiarygodna i stanowi jedynie obronę przez niego linię obrony w tej sprawie.

Również nie całkiem wiarygodna jest wersja prezentowana przez niego w początkowej fazie postępowania przygotowawczego, zgodnie z którą W. M. nie był świadomy dokonania przestępstwa.

		<p>Gdyby rzeczywiście oskarżony D. W. (1) nic nie wiedział o tym, że bierze udział w przestępstwie, z pewnością wyjaśnienia tej treści złożyłby w toku swojego przesłuchania. Tymczasem oskarżony kilkakrotnie powtarzał taką wersję zdarzeń, jeszcze zanim W. M. zdążył złożyć swoje wyjaśnienia w niniejszej sprawie. Dlatego też twierdzenie oskarżonego, że zmienił zdanie, bo dowiedział się, że kolega nie jest wobec niego lojalny, w ocenie sądu nie znajdowały potwierdzenia ani nie mogły być powodem zmiany obranej przez niego linii obrony.</p>
<p>wyjaśnienia oskarżonego W. M.</p>	<p>Również wyjaśnienia tego oskarżonego były w dużej części niewiarygodne. W. M. wprawdzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu złożył wyjaśnienia, jednak utrzymywał w nich, że włamania do samochodu i jego kradzieży oraz zniszczenia jego elementów dokonał sam, zaś D. W. (1) jedynie pomagał mu przewieźć później samochód do mechanika i nie był świadomy tego, że samochód został skradziony.</p> <p>Wyjaśnienia te w świetle pozostałych dowodów w tym pierwszych wyjaśnień oskarżonego D. W. (1), nie mogły stanowić</p>	

	<p>w pełni wiarygodnego materiału dowodowego i stanowić podstawy czynienia ustaleń w zakresie stanu faktycznego, w szczególności kwestii współsprawstwa D. W. (1). W. M. twierdził, że kolega nic nie wiedział, o przestępstwie że był przekonany o tym, iż samochód został przez niego po prostu zakupiony. Przeczą temu jednak zasady logiki. Trudno bowiem znaleźć racjonalne uzasadnienie dla faktu początkowego wzięcia przez D. W. (1) na siebie pełni odpowiedzialności za ten czyn. Gdyby rzeczywiście oskarżony D. W. (1) nic nie wiedział o tym, że bierze udział w przestępstwie, z pewnością wyjaśnienia tej treści złożyłby w toku swojego przesłuchania. Podobnie nielogicznym jest, aby oskarżony D. W. (1) widząc samochód A. R. z wybitą szybą i uszkodzoną klapą bagażnika i stacyjką, mógł być przekonany, że auto zostało legalnie nabyte przez W. M., skoro ponadto nie posiadał do niego kluczyka.</p>		
1.2.2	<p>wyjaśnienia oskarżonego D. W. (1)</p>	<p>w znakomitej większości kwestia niewiarygodności wyjaśnień tego oskarżonego została omówiona w punkcie 1.2.1 niniejszego uzasadnienia. W tym miejscu należy uzupełnić wywód o</p>	

stwierdzenie, że w kwestii udziału oskarżonego w kradzieży lawety wraz z stelażem i banerem, należało uznać, że ostatnie wyjaśnienia oskarżonego, w których utrzymywał, że był przekonany o tym, że laweta została również zakupiona przez W. M. aby przewieźć wcześniej zakupioną A. (...) do mechanika, jawią się jako zupełnie niewiarygodne. Świadczy o tym fakt, że początkowo oskarżony przyznał się w całości do kradzieży lawety. Przeczą temu również wyjaśnienia właśnie drugiego z oskarżonych a także zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Oskarżeni podjechali o godzinie 4:50 w dzień wolny od pracy i zabrali lawetę, na której znajdował się baner reklamowy centrum ogrodniczego. Zupełnie nieprawdopodobnym zatem jest, aby którykolwiek z nich mógł być przekonany o tym, że laweta stanowi własność drugiego z nich .

Zarówno D. W. (1) jak i W. M. byli wielokrotnie karani sędawnie, przez pewien czas w tym samym czasie odbywali kare pozbawienia wolności, D. W. (1) musiał wiedzieć, że W. M. jest osobą bezrobotną, nie posiada żadnego dochodu ani majątku. Wydaje się zatem zupełnie

		<p>nieprawdopodobne, aby mógł być przekonany aby W. M. zakupił zarówno niesprawny samochód A. R. w celu jego naprawy jak również lawetę w celu przewiezienia samochodu do mechanika, skoro D. W. (1) jak wcześniej wspomniał, holował ten samochód na lince.</p> <p>W konsekwencji należało uznać, że wyjaśnienia oskarżonego D. W. (1) w tym zakresie nie polegają na prawdzie i winny ulec odrzuceniu w tym zakresie jako niewiarygodne.</p>
<p>wyjaśnienia oskarżonego W. M.</p>	<p>Również wyjaśnienia tego oskarżonego w odniesieniu do drugiego z zarzucanych mu czynów były w dużej części niewiarygodne. W. M. wprawdzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu złożył wyjaśnienia, jednak utrzymywał w nich, że D. W. (1) nie miał świadomości co do tego, że dokonuje kradzieży lawety.</p> <p>Wyjaśnienia te w świetle pozostałych dowodów w tym pierwszych wyjaśnień oskarżonego D. W. (1), nie mogły stanowić w pełni wiarygodnego materiału dowodowego i stanowić podstawy czynienia ustaleń w zakresie stanu faktycznego, w szczególności kwestii współsprawstwa D. W. (1). W. M. twierdził,</p>	

że kolega nic nie wiedział, o przestępstwie że był przekonany o tym, iż laweta została przez niego po prostu zakupiona. Przeczą temu jednak zasady logiki. Trudno bowiem znaleźć racjonalne uzasadnienie dla faktu początkowego wzięcia przez D. W. (1) na siebie pełni odpowiedzialności za ten czyn. Gdyby rzeczywiście oskarżony D. W. (1) nic nie wiedział o tym, że bierze udział w przestępstwie, z pewnością wyjaśnienia tej treści złożyłby w toku swojego przesłuchania. Za tym, że wyjaśnienia oskarżonego nie polegają na prawdzie przemawia również to, że w swoich wyjaśnieniach W. M. podał oczywiście nieprawdziwą informację, że po lawetę pojechał wraz z D. W. (1) białym samochodem V. (...), podczas gdy chociażby z nagrań z monitoringu czy też wyjaśnień D. W. (1) wynika, że pojechali tam ciemnym samochodem A. R..

Podobnie nielogicznym jest, aby oskarżony W. M. - jak twierdzi - nie mówił po co jedzie po lawetę a D. W. (1) nie dopytywał o to, bezrefleksyjnie decydując się na udanie się tam pod osłoną nocy, w dzień wolny od pracy, podczas gdy centrum ogrodnicze było nieczynne. Sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego jest, aby D.

	<p>W. (1) o nic nie pytając podczepił lawetę z banerem reklamowym tego centrum do swojego samochodu i odjechał z nią, pozostawiając ją potem na ul. (...).</p> <p>W konsekwencji należało uznać, że wyjaśnienia te co do braku współsprawstwa D. W. (1) nie są wiarygodne i należało jako takie je odrzucić.</p>		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2 i 5	D. W. (1), W. M.
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W przepisie art. 279 § 1 kk penalizowana jest kradzież włamaniem. Włamanie polega na przełamaniu zabezpieczeń chroniących przed kradzieżą. Najczęściej sprowadza się ono do ich fizycznego przełamania. Nie ma znaczenia, czy zabezpieczenie przedmiot przed kradzieżą jest efektywne i jakich środków			

należy użyć, by je sforsować. Konieczne jest natomiast, aby rzecz była zabezpieczona przed kradzieżą i aby sprawca usunął zabezpieczenie (wyrok SN z 18.02.1972 r., VI KZP 74/71, OSNKW 1972/5, poz. 78).

W konsekwencji należało uznać, że oskarżony D. W. (1) wspólnie i w porozumieniu z W. M., wybijając szybę i podważając w nieustalony sposób klapy bagażnika samochodu A. R. należącego do pokrzywdzonego P. P., a następnie dokonując zarówno kradzieży samochodu jak i mienia znajdującego się w jego wnętrzu o łącznej wartości 3 050 zł a szczegółowo wymienionego w rubrum wyroku, dopuścili się przestępstwa kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 kk.

Art. 288 § 1 kk przewiduje z kolei, że kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, że swoim zachowaniem oskarżony D. W. (1) wraz z W. M. dokonał również zniszczenia mienia należącego do pokrzywdzonego P. P.. W wyniku działania oskarżonego powstała

szkoda w w/w mieniu w wysokości 5200 zł.

Między art. 279 i art. 288 k.k. w zasadzie zachodzi zbieg pomijalny (art. 279 konsumuje art. 288), ponieważ typowo zniszczenie lub uszkodzenie rzeczy, jaką jest zabezpieczenie, jest uwzględnione już w samym pojęciu włamania (wyrok SN z 18.09.1987 r., IV KR 214/87, OSNPG 1988/10, poz. 102). Należy jednak podzielić pogląd, że kumulatywna kwalifikacja jest właściwa wtedy, gdy „wartość zniszczonego (przy przełamaniu zabezpieczeń) mienia była znaczna i gdy zniszczenie to stanowi istotny element prawnokarnej oceny czynu” (Wojciechowski, Kodeks, s. 523; tak też Dąbrowska-Kardas, Kardas [w:] Zoll III, s. 95). Tym bardziej uzasadniona jest kwalifikacja kumulatywna wtedy, kiedy sprawca kradzieży z włamaniem uszkodził, zniszczył lub uczynił niezdatną do użytku także rzecz inną niż stanowiąca zabezpieczenie.

Jednocześnie czyn oskarżonego D. W. (1) należało zakwalifikować jako dokonany w warunkach powrotu do przestępstwa, o którym mowa w art. 64 § 1 kk. Przepis ten stanowi bowiem, że

jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. D. W. (1) zarzucanego mu w akcie oskarżenia i w konsekwencji przypisanego czynu dopuścił się w okresie od 31 października 2020 r. do 3 listopada 2020 r. a zatem przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 30.10.18r. do dnia 28.04.19r. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 890/17 z dnia 28.12.17r. za przestępstwo określone w art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk

Należało zatem uznać, że zostały spełnione przesłanki wskazane w art. 64 § 1 kk w odniesieniu do D. W. (1).

Dlatego też Sąd uznał, że czyn oskarżonego D. W. (1) należało zakwalifikować jako przestępstwo z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, zaś czyn W. M. jako przestępstwo z art. 279§ 1 kk w zw. z

<p>art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk orzekając jak w punktach 2 i 5 sentencji wyroku.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1 i 4</p>	<p>D. W. (1), W. M.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 278 § 1 kk podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą.</p> <p>Oskarżeni postąpili w powyższy sposób z mieniem wskazanym w punkcie 1 aktu oskarżenia a następnie w wyroku, które stanowiło własność pokrzywdzonych A. i A. B. (1). Oskarżeni wspólnie i w porozumieniu ukradli lawetę ze stelażem i banerem reklamowym o łącznej wartości 5000 zł. Działając umyślnie, swoim zachowaniem wypełnili zatem znamiona występku z art. 278 § 1 kk.</p> <p>D. W. (1) zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia i w konsekwencji przypisanego czynu dopuścił się w dniu 11 listopada 2020 r. a zatem przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 30.10.18r.</p>			

do dnia 28.04.19r. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 890/17 z dnia 28.12.17r. za przestępstwo określone w art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk. Należało zatem uznać, że zostały spełnione przesłanki wskazane w art. 64 § 1 kk w odniesieniu do D. W. (1).

Dlatego też Sąd uznał, że czyn oskarżonego D. W. (1) należało zakwalifikować jako przestępstwo z art. 278§ 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk zaś czyn W. M. jako czyn z art. 278 § 1 kk, orzekając jak w punkcie 1 i 4 sentencji wyroku.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. W. (1)	1	1	<p>W ramach czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1 wyroku Sąd mógł wymierzyć mu karę przewidzianą w art. 278 § 1 kk tj. karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu D. W. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności a zatem w dolnych granicach zagrożenia ustawowego, Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1-3 kk.</p>

			<p>W ocenie Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia winy oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego. Zdaniem Sądu rodzaj i wymiar tej kary odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej, ogólnej oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt, że oskarżony dopuścił się czynu będąc uprzednio karanym sędownie w szczególności działając w warunkach powrotu do przestępstwa. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił z kolei fakt, że oskarżony początkowo przyznał się do popełnienia czynu i złożył obszerne wyjaśnienia. Sąd na korzyść oskarżonego uwzględnił również to, że pokrzywdzeni ostatecznie odzyskali lawetę i stelaż.</p>
D. W. (1)	2	2	<p>W myśl art. 11 § 3 kk za czyn przypisany w punkcie 2 sentencji, sąd wymierzył karę na podstawie art. 279 § 1 kk. Przestępstwo stypizowane w art. 279 §</p>

1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu D. W. (1) karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności a zatem w dolnych granicach zagrożenia ustawowego, Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1-3 kk.

W ocenie Sądu również w tym przypadku orzeczona kara pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia winy oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego. Zdaniem Sądu rodzaj i wymiar tej kary odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej, ogólnej oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy bowiem napiętnować bardzo często niestety występujące przestępstwo kradzieży w włamaniem. Reakcja organów wymiaru sprawiedliwości winna być w takiej sytuacji zdecydowana, aby zarówno w świadomości oskarżonego jak i społeczeństwa

			<p>wypracować przekonanie, że takie postępowanie spotykać się będzie z surową reakcją karną.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt, że oskarżony dopuścił się czynu będąc uprzednio karanym sądownie w tym działając w warunkach powrotu do przestępstwa. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił z kolei fakt, że oskarżony początkowo przyznał się do popełnienia czynu, złożył obszerne wyjaśnienia. Sąd na korzyść oskarżonego uwzględnił również to, że pokrzywdzony odzyskał skradziony pojazd.</p>
D. W. (1)	3	1 i 2	<p>Zgodnie z art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.</p> <p>Sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2</p>

lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Jeżeli najwyższą z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa jest kara 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, dolną granicę kary łącznej przyjmuje się w tej wysokości. Karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

W realiach niniejszej sprawy Sąd mógł zatem wymierzyć oskarżonemu D. W. (1) karę pozbawienia wolności w wymiarze od 1 roku i 4 miesięcy do 1 roku i 9 miesięcy.

W piśmiennictwie wskazuje się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji i zasady pełnej kumulacji oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji należy traktować jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia (por. A. Marek, Kodeks..., 2010, s. 293; M. Szewczyk (w:) K. Buchała (red.), Z. Cwiakalski, M. Szewczyk, A. Zoll, Komentarz..., s. 397-398; A. Zoll (w:) K. Buchała, A. Zoll, Kodeks..., s. 562; L. Tyszkiewicz (w:) M. Kalitowski, Z. Sienkiewicz,

J. Szumski, L. Tyszkiewicz, A. Wąsek, Kodeks..., t. 2, s. 262). W piśmiennictwie i orzecznictwie wskazuje się, że wymiar kary łącznej powinien różnić się od mechanicznego dodawania kar, a priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji. Trafnie wskazuje się w orzecznictwie, że "jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej za zbiegające się przestępstwa dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i - bez przekroczenia górnej granicy danego rodzaju kary - zasady pełnej kumulacji (art. 86 § 1), to zastosowanie każdej z tych metod jest z pewnością rozstrzygnięciem skrajnym i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku" (wyrok SA w Lublinie z dnia 27 kwietnia 2006 r., II AKa 80/06, LEX nr 183575).

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania zatem, że kara łączna powinna być wymierzona zgodnie z zasadą asperacji i uznał, że kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności będzie należycie uwzględniała podobieństwo popełnionych przez oskarżonego czynów a

			także ich wyjątkową bliskość czasową.
W. M.	4	4	<p>W ramach czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 4 wyroku Sąd mógł wymierzyć mu karę przewidzianą w art. 278 § 1 kk tj. karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu W. M. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności a zatem w dolnych granicach zagrożenia ustawowego, Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1-3 kk.</p> <p>W ocenie Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia winy oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego. Zdaniem Sądu rodzaj i wymiar tej kary odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej, ogólnej oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt, że</p>

			oskarżony dopuścił się czynu będąc uprzednio karanym sędownie .Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił z kolei fakt, że oskarżony przyznał się do popełnienia czynu i złożył obszerne wyjaśnienia. Sąd na korzyść oskarżonego uwzględnił również to, że pokrzywdzeni ostatecznie odzyskali lawetę i stelaż
W. M.	5	5	<p>W myśl art. 11 § 3 kk za czyn przypisany w punkcie 2 sentencji, sąd wymierzył karę na podstawie art. 279 § 1 kk. Przepis zawarty w art. 279 § 1 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu D. W. (1) karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności a zatem w dolnych granicach zagrożenia ustawowego, Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1-3 kk.</p> <p>W ocenie Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia winy oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego. Zdaniem Sądu rodzaj i wymiar tej kary odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej,</p>

			<p>ogólnej oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy bowiem napiętnować bardzo często niestety występujące przestępstwo kradzieży w włamaniem. Reakcja organów wymiaru sprawiedliwości winna być w takiej sytuacji zdecydowana, aby zarówno w świadomości oskarżonego jak i społeczeństwa wypracować przekonanie, że takie postępowanie spotykać się będzie z surową reakcją karną.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt, że oskarżony dopuścił się czynu będąc uprzednio karanym sędownie. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił z kolei fakt, że oskarżony przyznał się do popełnienia czynu, złożył obszerne wyjaśnienia. Sąd na korzyść oskarżonego uwzględnił również to, że pokrzywdzony odzyskał skradziony pojazd.</p>
W. M.	6	4 i 5	Zgodnie z art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne

podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Jeżeli najwyższą z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa jest kara 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, dolną granicę kary łącznej przyjmuje się w tej wysokości. Karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

W realiach niniejszej sprawy Sąd mógł zatem wymierzyć oskarżonemu W. M. karę pozbawienia wolności w wymiarze od 1 roku i 3 miesięcy do 1 roku i 7 miesięcy.

W piśmiennictwie wskazuje się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji i zasady pełnej kumulacji oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji należy traktować jako

rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia (por. A. Marek, Kodeks..., 2010, s. 293; M. Szewczyk (w:) K. Buchała (red.), Z. Ćwiąkalski, M. Szewczyk, A. Zoll, Komentarz..., s. 397-398; A. Zoll (w:) K. Buchała, A. Zoll, Kodeks..., s. 562; L. Tyszkiewicz (w:) M. Kalitowski, Z. Sienkiewicz, J. Szumski, L. Tyszkiewicz, A. Wąsek, Kodeks..., t. 2, s. 262). W piśmiennictwie i orzecznictwie wskazuje się, że wymiar kary łącznej powinien różnić się od mechanicznego dodawania kar, a priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji. Trafnie wskazuje się w orzecznictwie, że "jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej za zbiegające się przestępstwa dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i - bez przekroczenia górnej granicy danego rodzaju kary - zasady pełnej kumulacji (art. 86 § 1), to zastosowanie każdej z tych metod jest z pewnością rozstrzygnięciem skrajnym i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku" (wyrok SA w Lublinie z dnia 27 kwietnia

			<p>2006 r., II AKa 80/06, LEX nr 183575).</p> <p>W niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania zatem, że kara łączna powinna być wymierzona zgodnie z zasadą asperacji i uznał, że kara łączna 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności będzie należycie uwzględniała podobieństwo popełnionych przez oskarżonego czynów a także ich wyjątkową bliskość czasową.</p>
D. W. (1), W. M.	7	1,2,4,5	<p>Zgodnie z treścią art. 46 § 1 kk w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p> <p>Istota tego środka opiera się na założeniu, że jednym z celów procesu karnego jest rozwiązanie konfliktu pomiędzy sprawcą a pokrzywdzonym a sposobem rozwiązania lub złagodzenia tego konfliktu jest m.in. naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem (kompensacyjna funkcja prawa karnego) (Buchala [w:] Buchala, Zoll, s. 358–359).</p> <p>Mając powyższe na uwadze, Sąd</p>

			w punkcie 7 wyroku zasądził solidarnie od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonych odpowiednie kwoty tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
8	Sąd przyznał kwotę 672 zł plus należny podatek VAT od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M.		

	<p>tytułem kosztów obrony świadczonej oskarżonemu W. M. z urzędu albowiem nie została ona uiszczona w całości ani w żadnej części. Orzekając w tym względzie Sąd miał na uwadze unormowania zawarte w § 17 ust. 1 pkt 2 oraz § 17 ust. 2 pkt 1 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. 2019.18).</p>	
9	<p>Sąd na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k., art. 1 i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Orzekając w tym względzie Sąd miał na uwadze fakt, że obydwaj oskarżeni przebywają w zakładzie karnym, w którym nie pracują, nie posiadają żadnych oszczędności ani majątku a zatem uiszczenie tych kosztów byłoby dla oskarżonych praktycznie niemożliwe.</p>	
Podpis		